

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΦΩΚΑΣ

Η ΚΛΙΝΙΚΗ ΦΩΚΑ

ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΘΑ ως ἐπιθετικούς καθηγητούς, οὓς μόνον
γάριν τοῦ γοήτρου καὶ πρὸς τιμὴν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἱατρικῆς
ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ γάριν ἴδιως τῶν ἔξω ἑλλήνων, ὅπως γνω-
ρίσωμεν αὐτοῖς καὶ ἔχοντες ἐν τῷ θεατρώῳ τοῦ θεάτρου τοῦ
στηγμονικῆς καὶ κοινωνικῆς στηματίας — τὴν **Κλινικὴν Φωκᾶ**.

Δὲν θὰ δημιλήσωμεν περὶ τοῦ διακριτοῦ καθηγητοῦ, περὶ οὗ
ἄλλως τε δὲν ὑπάρχει δευτέρα γνώμη ὅτι ἀποτελεῖ ἀπαραίτη-
λον καὶ σπανίκιν ἱατρικὴν ἔργονότητα. Οὐ κ. Φωκᾶς κατέγει τῷ
τῷ περιωπήν, ἥτις τῷ ἀνήκει, καὶ τὴν ἀνεγγάρισσαν αὐτῷ ὡς ἐν
Εὐρώπῃ ἐπιστηγμονικὸς κόσμος πολὺ πρὸτερητικὸς κατέληπτη εἰς τὴν
Ἑλλάδα. Ηὕτη τοῦ εἴγε προηγηθῆ καὶ μέγρις ἡμῶν, ὅταν
ἀκόμη διετέλει καθηγητῆς τῆς γειτουργικῆς εἰς τὸ ἐν Λίλλη
τῆς Γαλλίας πανεπιστήμιον. Καὶ γνωρίζουμεν ὅλοι ὅτι τοιαῦτα
ἀξιώματα καὶ τοιαῦται τιμαὶ δὲν ἀπονέμονται τῷ μόνον εἰς τὰς
κορυφὰς τῆς ἐπιστήμης, εἰς τοὺς ἀλγοτάτους αὐτῆς ιερούς. Θά
ὅτο δὲ ἀστεία ἡ ἀξιωτική ἡμῶν τοῦ νὰ παρουσιάσωμεν εἰς
τὸν στενὸν ὕδε γῆραν τοῦ **Ημερολογίου** τοὺς τίτλους καὶ τὸ
μέγια ἐπιστηγμονικὸν ἔργον τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ, τὸ ὄποῖσν εἶνε
εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουμεν καὶ θυμούσουμεν ἀλλίσιον ἡμῶν οἱ εἰδικῶς
παραχολούθουσαντες τὰς προσόδους τῆς ἐν Ἑλλάδι ἱατρικῆς. Οὐ
κ. Φωκᾶς δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἡμετέρων ἐγκωμιῶν. Τούναν-
τίον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐ προσκρούσωμεν εἰς τὴν ἐγνωμόνην
τοῦ ἀνδρὸς μετριοφροσύνην, ἥτις εἴνε γνώσιμη καὶ ὑπόστασις
παντὸς ἀλγοτάτου ἐπιστήμονος.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ κ. Φωκᾶς, ως κύθεντις γειτουργική, εἴνε ἀνώ-
τερος ἐπαίνων καὶ συστάσεων, ἡ ὑπὸ αὐτοῦ ὅμως ἰδευθεῖσα καὶ
διευθυνομένη **Κλινικὴ**, εἴνε ἀνάγκη νὰ γνωσθῇ καὶ τονισθῇ ἀνὰ
τὸ πανελλήνιον γάριν τῆς ἐπιστήμης, γάριν τῆς κοινωνίας, γάρι-
ν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Καὶ τὸ καθηγούμενον τοῦτο ἔργον
τοῦ νῦν νὰ ἐπιτελέσῃ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους καὶ ἀν-
γνώστας αὐτοῦ τὸ ἡμέτερον **Ημερολόγιον**. Πρέπει νὰ μάθωσι,
πρέπει νὰ πεισθῶσιν ἀκριδάντως οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνες,

οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Ἰδίως καὶ τῇ Ἀνατολῇ, οἱ ἐγγύτερον πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ διετίας ἤδη λειτουργοῦσα **Κλινικὴ Φωκᾶ** εἶνε ἐκ τῶν ἰδρυμάτων ἐκείνων τὰ ὅποια θὰ ἥδυναντο νὰ τιμήσουν καὶ πᾶσαν Εὔσωπαῖκὴν μεγαλούπολιν, ὅγι μόνον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς τελείας αὐτῆς ὄργανώσεως καὶ λειτουργίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς λαμπρὰς καὶ απιστεύουσας σγέδον ἐπιτυχίας, ἃς κατὰ τὸ βροχὺ τοῦτο διάστημα ἔγει νὰ ἐπιδεῖξῃ. Δὲν τὸ λέγομεν ἡμεῖς. Τὸ μαρτυροῦν αὐτὰ τὰ πράγματα, αὐτῇ ἡ στατιστικὴ τοῦ ἰδρυμάτος.

Μέγαρι τοῦτο, ἐντὸς διετίας, ἐκ τῶν 500 καὶ ἐπέκεινα διεξαγθείσῶν ἐγγειρήσεων ἐν τῇ **Κλινικῇ Φωκᾶ** οὐδεμίᾳ ἀπέτυγε· οὐδὲν ἐπηκολούθησεν ἀτύχημα. "Οσοι πάσχοντες εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐγγειρητήριον τῆς **Κλινικῆς** καὶ ἐνεπιστεύθησαν ἐκυτούς εἰς τὴν στιθαρὰν καὶ ἐπιστημονικὴν γεῖτον τοῦ ἔξοχου γειτουργοῦ, ἐξῆλθον ἀνακτήσαντες τὴν ύγειαν καὶ τὴν ζωήν. "Ας μᾶς ἐπιτρέψῃ δὲ ἡ μετριοφροσύνη τοῦ κ. Φωκᾶ νὰ ισχυρισθῶμεν ὅτι τὸ θυῖμα τοῦτο δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν ευνοίαν τῆς τύχης. Αἱ ἐπίσημοι στατιστικαὶ τῆς **Κλινικῆς**, ἃς ἔγουσεν ὑπ' ὅψιν, καὶ τὰς ὅποιας δύναται πᾶς τις νὰ συμβουλευθῇ ἐν τῇ κατὰ μῆνα δημοσιευμένῃ «**Χειρουργικὴ Ἐπιθεωρήσει**» τῆς **Κλινικῆς**, παρέχουσι, μεθ' ὅλην τὴν ἔντασιν τῶν ἀειθαρῶν καὶ τῆς περιγραφῆς τῶν νοσημάτων, ἀρκοῦσσαν εἰκόνα τῆς σοθερᾶς καὶ δυντως θαυμασίας ἐργασίας, ἣτις ἐπιτελεῖται ἀθοεύθως καὶ μετριοφρόνως εἰς τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἴδρυμα. Ἐνέτελέσθησαν ἐγγειρήσεις, ἡ μία σοθαροτέρα τῆς ἀλληγορίας, αἱ ὅποιαι, ὡς ἐκ τῆς φυσεως τοῦ νοσήματος καὶ τῶν δυσμενῶν περιστάσεων τοῦ πάσχοντος, θὰ ἐκλόνιζον πᾶσαν ἐλπίδικο περὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν ἐκβάσεως. Συνέπεσεν νὰ γνωρίσωμεν ἐξ οἰκείας ἀντιλήψεως φίλους καὶ οἰκείους ἀσθενεῖς εἰς κατάστασιν ἀποκλείσουσαν πᾶσαν ἐλπίδη περὶ τῆς ἵτεως αὐτῶν. Ἐγ τῇ **Κλινικῇ Φωκᾶ** ἐπανεύρον τὴν ύγειαν καὶ τὴν ζωήν, εὐλογοῦντες ἤδη τὸ δόνομα τοῦ σωτῆρός των. Πεντακόσιοι καὶ πλέον ἵκθέντες τελείως ὑπὸ τὴν γειτουργικὴν σμίλην τοῦ ἀπαρχαιλλού γειτουργοῦ, εἰσὶ μάρτυρες καὶ κήρυκες, εὐγλωττότεροι παντὸς ἀλλοῦ, τῆς ἐν τῇ **Κλινικῇ** ἐπιτελουμένης φιλανθρωπίου καὶ ἐπιστημονικωτάτης ἐργασίας.

"Αλλ' ἡ **Κλινικὴ Φωκᾶ** δὲν εἶνε μόνον ἀξία ἴδιαιτέρας προσογῆς, διότι διευθύνεται καὶ λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν θαυματουργὸν ἵκανότητα ἐνὸς Φωκᾶ, μίας ἔξοχότητος. Διακοίνεται καὶ δι' ὅλης τὰ ἄλλα πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια δέον νὰ ἔχῃ ἀπαραιτήτως ἐν τοιούτον ἴδρυμα. Ἡ **Κλινικὴ Φωκᾶ** ἀπασχολεῖ δόλοκλητον τὸ ἄνω διαμέρισμα τοῦ μεγάλου καὶ πολυτελοῦς ζενοδοχείου «**Άγιος**

Γεώργιος» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, εἰς τὸ κέντρον τῆς πρωτευούσης. Ἔγει αἰθούσας εὔρείας, ἀναπεπταμένας εἰς τὸ φῶς καὶ τὸν καθαρὸν ἄέρα, ἡλεκτροφωτίστους, καθ' ὅλους τοὺς κχγόνας τῆς ύγιεινῆς, τῆς ἀνέσεως, τῆς ἡσυχίας. Τὸ ἐγγειρητήριον τῆς Κλινικῆς εἶναι τελειότατον, μὲ τὰ νεώτερα μέσα καὶ κατὰ τοὺς αὐστηροτέρους ὅρους τῆς ἀσηψίας, μετ' ἀποστειρωτικῶν κλιθένων. Τὸ προσωπικὸν τῶν νοσοκόμων εἰδικῶς ἐκλελεγμένον καὶ κατηρτισμένον, συμπληροῦ καὶ ὑποθορηθεῖ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ ἴδιου μακτος. Ή καθαριότης, ἀληθῶς ἄψυγος, τὴν ὅποιαν ἐπὶ πλέον ἔξυπηρετοῦσι λουτῆρες ἐντελέστατοι. Τὸ φαρμακεῖον πλούσιον καὶ ἐντελές, μὲ εἰδη ἔξηχριθωμένης γνησιότητος. Παρέγεται δὲ τροφὴ ἀριστη καὶ ύγιεινή, ἀξία τῆς φήμης τοῦ ξενοδοχείου «Αγιος Γεώργιος».

Εἰς τὸ γειρουργικὸν ἔργον τοῦ κ. Φωκᾶ καὶ τὴν ἐπιμελῆ ἐπαγγερύπνησιν τῆς ἀριστης ἐν πᾶσι λειτουργίας τῆς Κλινικῆς τὰ μάλιστα συμβάλλουσι καὶ οἱ δύο ἐπιμεληται: Ιατροὶ κ. κ. Ριχάρδος Λιθανήνόπουλος καὶ Εύστρατος Βενιζέλος, ἀκούραστοι πάντοτε καὶ ἄγρυπνοι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀσθενῶν, φιλοστόργως ἐποπτεύοντες καὶ ἐπιμελούμενοι τῶν πάντων.

Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμακῖς ἡ Κλινικὴ Φωκᾶ, καὶ ή ἐν αὐτῇ μέγρι τοῦδε συντελουμένῃ ἐπιστημονικῇ ἔργασίᾳ. Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια ἔγει: νὰ ἐπιδείξῃ, ἐκ τῶν ἐγγυήσεων ἃς δι' ἔργων παρουσιάζει, δύναται νὰ θεωρηθῇ ως μία τῶν τελειοτέρων, σχὶς μόνον ἐν Ἑλλάδι καὶ καθ' ἀπασκν τὴν Ἀντολήν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν περηφαισμένων τῆς Εύρωπης, τιμῶσκ αληθῶς τὰς Ἀθήνας, τὸ ἔθνος, τὴν ἐπιστήμην. Ἔχομεν καθηκον νὰ τονίσωμεν τὴν ἀδικφιλονείκητον αξίαν τῆς Κλινικῆς Φωκᾶ διὰ τοὺς ἔξω ιδίως "Ἐλληνας, οἵτινες, εἴς ἀγνοίας ἢ προκαταλήψεως, καὶ ἀντὶ ἀδρῶν θυσιῶν καὶ ταλαιπωριῶν καὶ ἀλλῶν δυσκολιῶν, ἃς συνεπάγεται: ἡ ἐν τῇ ξένῃ μετάθασις αὐτῶν πρὸς θεραπείαν, ἀντὶ νὰ προστέξῃσιν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ κέντρα, δύνανται καὶ ὄφείλουσι νὰ προσφεύγωσι μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἑλληνισμοῦ, βέβαιοι: δύνεις ὅτι, πλὴν τῆς γειρουργικῆς δεινότητος τοῦ κ. Φωκᾶ καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς λαχμπρᾶς αὐτοῦ Κλινικῆς. Θὰ εὕρωσι προσέτι παραμυθίαν καὶ ἀγαλλίασιν ὑπὸ τὸν φιλόξενον οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν σωστικὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀττικοῦ κλίματος καὶ ἐν μέσῳ τῆς διαχυτικῆς καὶ φιλοξένου ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.